

залишивши за місцевими державними адміністраціями контроль над використанням коштів за призначенням і надавши їм статусу своєрідного посередника між центральною владою та місцевими радами. Тому на даний момент дуже важливим є прийняття нормативно-правових актів, які б дозволили подолати всі суперечності в системі управління на місцях.

Список використаних джерел:

1. Конституційне право України. Повний курс: навч. посіб. / О.В. Совгіря, Н.Г. Шукліна. – 2-ге вид., перероб. і допов. – К.: Юрінком Інтер, 2012. – 544 с. – Бібліогр. в кінці глав. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1256060746839/pravo/konstitutsiyno-pravoviy_status_mistsevih_derzhavnih_administratsiy
2. Український науковий журнал. № 4 2010, с. 94. «Проблеми та перспективи функціонування місцевих органів виконавчої влади» В. Куйбіда – стаття. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://social-science.com.ua/article/331>
3. Карабін Т.О. Форми здійснення контрольної діяльності місцевих державних адміністрацій за реалізацією повноважень органами місцевого самоврядування / Т.О. Карабін // Форум права. – 2012. – № 1. – С. 426-431 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2012-1/12ktoomc.pdf>
4. Нагорний П.О. Специфіка повноважень місцевих державних адміністрацій як суб'єктів адміністративної нормотворчої діяльності в управлінні регіонами України // Форум права: електрон. наук. фахове вид. 2017. № 3. С. 134-139. URL: http://nbu.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2017_3_25.pdf
5. Закон України «Про місцеві державні адміністрації»: закон від 09 квітня 1999 р. : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/586-14>
6. Конституція України : закон від 28 червня 1996р.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

Линдюк С.С.

аспірант,

Національний університет «Одеська юридична академія»

НОРМИ КОНСТИТУЦІНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В РЕГЛАМЕНТАХ МІСЦЕВИХ РАД

Для здійснення ефективної роботи місцевою радою необхідним є виконання своїх обов'язків її основної ланки – депутатами. З метою контролю за виконанням обов'язків, зокрема депутатами, нормативно-правовими актами

встановлюється відповідальність, яка настає за діяння (дію чи бездіяльність) фізичних осіб.

В силу того, що регламент є основним процедурним документом у діяльності місцевої ради, в ньому знаходяться норми, які містять у собі відповідальність посадових осіб за порушення його норм. Дані норми можуть бути об'єднані у одну структурну одиницю регламенту – розділ чи підрозділ, або можуть знаходитися у структурних частинах кожного із суб'єктів місцевого самоврядування, які стосуються його діяльності. Навіть при наявності в регламентах окремих структурних частин щодо відповідальності суб'єктів місцевого самоврядування, в них не приділяється достатньої уваги підставам відповідальності.

Так, здебільшого в самих нормах регламентів вказується загальне коло відповідальності, наприклад: «міський голова при здійсненні наданих повноважень є підзвітним, підконтрольним і відповідальним перед територіальною громадою міста та міською радою», «дострокове припинення територіальною громадою повноваження органів та посадових осіб місцевого самоврядування, якщо вони порушують Конституцію або закони України, обмежують права та свободи громадян, не забезпечують здійснення наданих їм законом повноважень».

На нашу думку, нормативна частина, яка стосується відповідальності депутатів місцевої ради потребує суттєвого доопрацювання. Причиною цього є часте безвідповідальне ставлення депутатів місцевих рад до виконання своїх обов'язків, зловживання ними своїм службовим становищем, невиконання своїх функцій, чи умисне перешкоджання законній діяльності ради. В подальшому має вплив на ефективність та постійність роботи органів місцевого самоврядування. Враховуючи, що їхня діяльність є однією із ключових у роботі місцевої ради, ми вбачаємо, що на відповідальність даних суб'єктів потрібно розглянути детальніше.

Однією із причин цього є недобросовісне ставлення депутатів до виконання покладених на них обов'язків. Органи місцевого самоврядування та його посадові особи несуть відповідальність за власні діяння: дію та бездіяльність. Бездіяльністю є пасивною формою, яка виражається у не вчиненні ними тих дій, які він був зобов'язаний і мав здійснити. Частина 2 ст. 75 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» передбачає право територіальною громадою достроково припинити повноваження органів та посадових осіб місцевого самоврядування, якщо вони порушують Конституцію або закони України, обмежують права і свободи громадян, не забезпечують здійснення наданих їм законом повноважень.

Статистичні дані Громадського руху «ЧЕСНО» підтверджують зазначені вище факти. Так, станом на 19 жовтня 2015 р. пропустили більше 50% сесійних засідань та / або засідань комісій протягом року 20-45% депутатів місцевих рад (для прикладу – 44% депутатів Львівської обласної ради, понад

40% депутатів Чернігівської обласної ради, 27,1% депутатів Київської обласної ради).

Окрім бездіяльності та недобросовісного ставлення до своїх обов'язків, часто трапляються і інші проблеми у діяльності депутатів. Моніторингова місія Європейського парламенту на чолі з Петом Коксом у 2016 році визначала наступні проблеми у стандартах роботи депутатів Верховної ради України, які на нашу думку повторюється і у діяльності депутатів місцевих рад:

- негідна поведінка у сесійній залі (неповага до виступів колег, відсутність дисципліни);
- неперсональне голосування («кнопкодавство»);
- відсутність на робочому місці без поважних причин;
- порушення Регламенту та інших процедурних вимог підготовки законопроектів;
- випадки продажу голосів;
- використання мандата для лобювання своїх бізнес-інтересів.

Ви вважаємо, що ефективним механізмом виправлення даної ситуації стане більше приділення уваги відповідальності депутатів у регламентах місцевих ради, а також прийняття Кодексу етики для депутатів, який встановить правила етичної і моральної поведінки депутатів. Зокрема, у провідних країнах світу поширеною практикою наявність таких кодексів поведінки/етичних норм. Такі кодекси прийняті у Великобританії, США, Австралії, Польщі. Деякі країни правила етичної поведінки стають частинами регламенту, наприклад як це є у Австрії, Франції, Італії, Аргентині. Змістом цих норм є правила поведінки, яких повинні дотримуватися депутати, службових обов'язків депутатів у комітетах та комісіях, процедури роботи депутатів з виборцями та засобами масової інформації, а також встановлені санкції за порушення зазначених правил.

Момотюк В.О.

студент,

Науковий керівник: Толкачова І.А.

кандидат юридичних наук, доцент,

Навчально-науковий юридичний інститут,

Національний авіаційний університет

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Як відомо, вища освіта є необхідною умовою успішного розвитку сучасного суспільства, оскільки вона забезпечує кожному здобуття знань, навичок, умінь, гарантує національну безпеку та сприяє розбудові демократичної, соціальної, правової держави.